

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 8Csp/20/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7819200504
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ing. Judita Gabonaiová Hrenčuková
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2021:7819200504.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudkyňou Mgr. Ing. Juditou Gabonaiovou Hrenčukovou, v právnej veci žalobcu Východoslovenská energetika a. s., so sídlom Mlynská 31, 042 91 Košice, IČO: 44 483 767, právne zastúpeného JUDr. Marekom Hroudou, advokátom, so sídlom Krmanova 16, 040 01 Košice, proti žalovanému T. C., narodeného XX.XX.XXXX, trvale bytom Š. XXX, XXX XX Š., o zaplatenie 828,16 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. N e p r i z n á v a stranám sporu náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu dlžnej sumy 828,16 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 828,16 Eur od 27. 04. 2017 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania žalobcovi.

2. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel Zmluvu o dodávke elektriny pre domácnosti č. 1349478 zo dňa 12. 09. 2016, na základe ktorej žalovaný ako odberateľ odberal elektrinu z distribučnej sústavy na odbernom mieste V. XX, XXX XX V.. Za obdobie od 13. 09. 2016 do 23. 03. 2017 bola vyúčtovaná spotreba elektriny na predmetnom odbernom mieste faktúrou č. 7020007035 zo dňa 12. 04. 2017 na sumu 948,16 Eur s lehotou splatnosti do 26. 04. 2017. Žalobca z tejto faktúry žaluje iba prevyšujúca časť sumy nedoplatku vo výške 828,16 Eur. Žalobca predžalobnou upomienkou vyzval žalovaného k zaplateniu dlžnej sumy, napriek tomu však dlh doposiaľ nebol uhradený. Nezaplatením faktúry v lehote jej splatnosti riadne a včas sa žalovaný dostal vo vzťahu k žalobcovi v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka do omeškania, a preto si žalobca uplatnil úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne, a to odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti daňového dokladu. Žalobca si zároveň uplatnil aj náhradu trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku a z trov právneho zastúpenia.

3. Tunajší súd rozsudkom č.k. 8Csp/20/2019-77 zo dňa 17.09.2019 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 828,16 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 27.4.2017 do zaplatenia, všetko v mesačných splátkach po 30 Eur, počnúc mesiacom október 2019, vždy do 25.- teho dňa toho - ktorého mesiaca vopred, pod hrozbou straty výhody splátok v prípade nezaplatenia jednej splátky a žalobcovi priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu 100 %.

4. Rozsudok vo výroku o trovách konania napadol včas podaným odvolaním žalovaný a žiadal, aby odvolací súd zohľadnil vo výroku o náhrade trov konania jeho nepriaznivú finančnú situáciu, zdravotné a existenčné problémy a zrušil jeho povinnosť nahradiť trovy konania žalobcovi. Poukazoval na svoj nízky príjem 390 Eur, výdavky na bývanie 200 Eur, vyživovacia povinnosť, výdavky na cestovné do a z práce ako aj na to, že na živobytie je nútený požíčať si peniaze

5. Krajský súd v Košiciach po preskúmaní rozsudku súdu prvého stupňa a konania, ktoré mu predchádzalo Uznesením č. k.: 2CoCsp/23/2020 - 126 zo dňa 27.03.2020, rozsudok v napadnutom výroku o trovách konania zrušil a v zrušenom rozsahu vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

6. Odvolací súd zaujal stanovisko, že nesprávnym procesným postupom súdu, ktorý znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces sa vo všeobecnosti rozumie taký postup súdu, ktorým znemožňuje účastníkovi realizáciu konkrétnych procesných práv priznaných mu procesným predpisom za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Podľa ustálenej súdnej praxe k odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen postupom súdu, ktorý rozhodnutiu predchádza, ale aj rozhodnutím samým. Takýmto rozhodnutím je aj rozsudok, ktorého niektorý výrok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov. Právo strán sporu na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia je súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces (konanie) podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a procesnou zárukou spravodlivého rozhodnutia, preto je povinnosťou súdu v každom svojom rozhodnutí (a to aj v rozhodnutí o procesnom nároku) uviesť v súlade s § 393 ods. 2, § 234 ods. 2 a § 236 CSP dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých je rozhodnutie založené, tak po skutkovej, ako i právnej stránke veci, lebo inak strana objektívne nemá možnosť posúdiť správnosť, resp. nesprávnosť rozhodnutia, príp. postupu súdu a efektívne využiť svoje procesné právo na podanie odvolania proti rozhodnutiu (§ 355, § 357, § 359 CSP).

7. Účelom odôvodnenia je predovšetkým poukázať na správnosť rozhodnutia, preto odôvodnenie rozhodnutia musí byť aj prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutia, t.j. musí byť preskúmateľné. Odôvodnenie, ktoré nezodpovedá týmto zákonným a ústavným požiadavkám, má za následok nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok dôvodov a súčasne znamená nesprávny procesný postup súdu, ktorý znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, preto v takom prípade prichádza do úvahy iba zrušenie rozhodnutia a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

8. Z obsahu spisu v prejednávanej veci odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie sa pri rozhodovaní o náhrade trov konania vôbec nezaoberal prípadným použitím ustanovenia § 257 CSP, komplexne nezohľadňoval pomery žalovaného, dopad nepriznania náhrady trov (úplne alebo čiastočne) žalobkyni na jej majetkové pomery a to v intenciách skutočností uvedených v predchádzajúcich bodoch odôvodnenia tohto rozhodnutia, čo má za následok nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia v napadnutom výroku.

9. Vychádzajúc z obsahu odvolania, v ktorom žalovaný poukazuje na zlé majetkové a sociálne pomery, dospel odvolací súd k záveru, že pri rozhodovaní o trovách strán sporu bude potrebné zo strany súdu prvej inštancie skúmať aj to, či okolnosti na strane žalovaného (ale aj ďalšie okolnosti) neodôvodňujú prípadnú aplikáciu ust. § 257 CSP. Súd prvej inštancie sa doposiaľ týmto nezaoberal, preto je jeho rozhodnutie o náhrade trov konania predčasné a nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, preto odvolaciemu súdu neostávalo iné, len zrušiť rozsudok v napadnutom výroku a vrátiť vec súdu prvej inštancie.

10. V súlade s vyššie uvádzanými právnymi závermi súdu vyššieho stupňa vyplývajúcimi z jeho uznesenia (Uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k.: 2CoCsp/23/2020 - 126 zo dňa 27.03.2020) tunajší súd opätovne rozhodol o nároku na náhradu trov konania.

11. Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania, na základe listinných dôkazov predložených žalovaným nakoľko žalovaný opakovane uvádzal, že sa pojednávania nezúčastní a tiež v súlade s ustanovením § 297 písm. b) Civilného sporového poriadku podľa ktorého pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

12. Podľa ustanovenia § 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho

vyhlásením. Ak o to strana požiadala, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

13. Súd sa oboznámil s obsahom listinných dôkazov ohľadom trov konania tvoriacich obsah spisu a lustráciami súdu. Žalovaný vo svojom podaní zo dňa 08.01.2021 uviedol, že pojednávania by sa nevedel zúčastniť vzhľadom k tomu, že sa musel odsťahovať za prácou a teraz žije v okrese Piešťany, čo je vzdialenosť vyše 300 km. Opakovane poukazoval na svoje pretrvávajúce finančné problémy. Poukázal na skutočnosť, že jeho mzda činí v čistom len 390,00 Eur, nakoľko sú voči jeho osobe vedené 3 exekučné konania, zo mzdy má strhávané zrážky, na dôkaz čoho predložil minimálne Vyúčtovanie exekúcie zo dňa 31.01.2020 exekučného konania vedeného pod spisovou značkou Ex 181/2017, pričom vedenie tohto exekučného konania podania potvrdil žalobca vo svojom podaní zo dňa 23.10.2020. Žalovaný tiež zdôraznil, že má vyživovaciu povinnosť voči svojim dvom maloletým deťom. Momentálne žije v podnájme, kde mesačne uhrádza nájomné vo výške 250,00 Eur. Náklady mu vznikajú v súvislosti s cestovaním do práce. Zároveň žalovaný predložil ako dôkaz o vykonávaní platieb v prospech žalobcu poštové ústrižky za obdobie od 12.08.2019 do 13.11.2020 v celkovej výške 480,00 Eur.

14. Žalobca vo svojom podaní zo dňa 23.10.2020 uviedol, že žalovaný mylne spojil dve konania a to konanie aktuálne prebiehajúce konanie a právoplatne skončené konanie vedené pod sp. zn. 12C/432/2015, na základe ktorého je vedené aj exekučné konanie pod sp. zn. Ex 181/2017. Žalobca tiež uviedol, že naďalej podané odvolanie žalovaného považuje za nedôvodné a účelové. Žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal súdu prvej inštancie svoju finančnú situáciu, preto neexistuje žiaden zákonný dôvod na to, aby nebola žalobcovi priznaná náhrada trov konania.

15. Výrok o náhrade trov konania sa opiera o ustanovenie § 255 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého: (1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo; v spojení s ustanovením § 262 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku: (1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

16. Ustanovenie § 257 Civilného sporového poriadku upravuje moderačné právo súdu, ktoré sa uplatňuje výnimočne, pričom výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach u strán sporu. Úspešnou stranou sporu v konaní bola strana žalobcu, ktorá by tak mala nárok na náhradu trov konania voči neúspešnému žalovanému. Súd však aplikoval ustanovenie § 257 CSP, a úspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal, a to z dôvodu existujúcich okolností u strán sporu konkrétne u žalovaného a to, vzhľadom k majetkovým, sociálnym a osobným pomerom na strane žalovaného. Napriek tomu, že žalovaný všetky svoje tvrdenia nedokladoval listinnými dôkazmi, už jeho samotné písomné vyjadrenie v odvolaní vyvolalo dôvodné pochybnosti odvolacieho súdu, ktorý jeho odvolanie považoval za dôvodné. Súd zistil z lustrácie v REGO, že žalovaný má celkovo 5 detí, z toho dve maloleté deti a preto je nesporné, že má dve vyživovacie povinnosti, ktoré je nevyhnutné považovať za prednostné pohľadávky. Z tvrdení žalovaného súd považuje za preukázané a medzi stranami nesporné, že žalovaný bol nútený opustiť svoje pôvodné bydlisko kvôli práci a z lustrácie v Sociálnej poisťovni má súd za preukázané, že toho času je žalovaný zamestnaný v spoločnosti Hella Slovakia Front - Lighting, s.r.o. so sídlom v Kočovciach a jeho vymeriavací základ činí cca 1.300 Eur a teda jeho čistá mesačná mzda by mala predstavovať sumu cca 750,00 až 800,00 Eur. Rovnako nesporná je skutočnosť, že voči žalovanému sú vedené exekučné konania, čo potvrdil aj sám žalobca, a to pod spisovými značkami: 22Er/1/2018 a 14Er/321/2017, ktorú skutočnosť si súd opäť mohol overiť lustráciou medzi živými konaniami vedenými v súdnom registri, a preto niet dôvodu pochybovať ani o tvrdení žalovaného, že sú mu vykonávané zrážky zo mzdy a jeho čistý mesačný príjem tak dosahuje len 390,00 Eur, čo spôsobuje jeho nemalé finančné problémy a nutnosť požičiavať si peniaze od známych, aby tak mohol vyžiť. Na základe uvedeného, nakoľko žalovaný zmenil bydlisko, je nesporné, že musí byť ubytovaný, ako sám uvádza v podnájme, z čoho vypláva jeho povinnosť platiť nájomné. Žalovaný tvrdí že platí nájomné vo výške 250,00 Eur. Nakoľko žalovaný toho času žije v obci Š., musí dochádzať do práce v Kočovciach a preto je zrejmé, že musí hrať aj cestovné v súvislosti s dochádzaním do práce. Napokon sa súdu žiada zdôrazniť, že žalovaný napriek svojej nepriaznivej situácii dokladuje, že má záujem uhradiť svoj dlh žalobcovi, čo napokon v rámci svojich možností aj realizuje a v dostatočnej

miere to súdu aj preukázal. Súd v neposlednom rade je povinný zohľadniť aj dopad nepriznania trov žalobcovi na jeho majetkové pomery, pričom v tomto prípade má súd jednoznačne zato, že nepriznanie trov konania žalobcovi ako významnému distribútorovi elektrickej energie v Slovenskej republike v tomto prípade nebude mať bezpochyby žiaden vplyv na jeho majetkové pomery. Vzhľadom na okolnosti u strán sporu a negatívne dopady na osobný život a najmä sociálnu situáciu žalovaného súd považoval za neprímerane tvrdé a v rozpore s princípom spravodlivosti požadovať od žalovaného v danej veci náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní od doručenia rozsudku, ktoré sa podáva na Okresnom súd Rožňava a o odvolaní rozhodne Krajský súd v Košiciach.

Podľa ustanovenia § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Podľa § 365 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa odseku 2 citovaného § odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Podľa odseku 3 citovaného § odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 125 ods. 1,2,3 Civilného sporového poriadku podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. (2) Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. (3) Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z.z. - Exekučného poriadku).